

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XII. Emtio vid. Venditio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Limit. nisi emphyteuta ob talia incommoda malit rem derelinquere. Zael. ad ff. Tit. Locat. num. 4.

III.

De bonis emphyteuticis venditis debetur domino laudemium, id est quingagesima pars pretii, *pro cent. l. fin. C. de jur. emphyt.* moribus nostris est decima vel vicesima, dafi der zehende oder zwanzigste Gilden zur Lehn-Wahr gegeben werde. Schneidew. in §. 3. Instit. de locat. conduci. n. 12. Ob moram vero in solvendo laudemio emphyteuta non cadit jure suo. Befold, *thes. pract. verb. Hand. Lehn.*

IV.

Emphyteuta dominus ob caducitatem non propria sed judicis autoritate expellere debet. Clarus. §. Emphyteusis quæst. 11. Mynsing. Cent. 3. obs. 65.

CAP. XII.

Emtio vid. Venditio.

Axioma I.

Emtio venditio contractus est synallagmaticus. §. 1. Instit. de Auctor. tut. l. naturalis. §. 5. §. 1. ff. de præscript. verb. eamque ob causam mutuam requirit obligationem, d. §. 1. vers. ex quibus mutua. l. Labeo §. ff. de verb. signif. adeo ut non consistat altera parte non obligata, nec sese obligante. l. quid tamen 21 §. pen. ff. de recept. arbitr. gloss. eamque secuti Dd. in l. Julianus. §. si quis à pupillo. ff. de act. emt. Vultej. 2. conf. Marp. 24. num. 25.

II.

Emendi & vendendi Facultas est juris naturalis. Crav. conf. 6. n. 121. vol. 1. Menoch. de præsumpt. 3. præf. 130. in fin. Fabian. de Monte in tract. de emt. & vendit. quæst. 1. pr. num. 4. Nicol. Mozz. dist. tract. cap. 1. n. 22. ideoque rem suam nemo cogi potest ut vendat. l. invitum 11. C. de contrab. empt. l. invitum 11. C. de locat. l. non emere 16. C. de jur. delib. l. quamvis 8. de pignor. l. nemo exterius 9. C. de judicis. imò liberrimum, cuique est rem suam vendere cuicumque volet. l. 1. C. comm. divid. & ibi Bald. Afflic. in rubr. conslit. Frider. de jur. protimis. num. 8. Marcus Mantua in l. dudum. n. 4. de contr. empt.

III.

Emptio absque pretio intercedente est nulla. §. 1. & ibi Dd. Instit. de empt. vend. Goedd. 1. conf. Marp. 26. n. 341. an emptio requirat scripturam, vid. Scriptura.

IV.

Emptio venditio ejus rei, cujus non est æstimatio, habetur pro nulla §. fin. Instit. de contract. empt. Goedd. d. conf. 26. n. 341.

V.

Emptionis venditionis verbum omnem contractum, per quem deducitur rei alienatio, comprehendit. l. statu liberi 29. §. 1. ff. de stat. liber. Caballin. de Evid. §. 1. n. 4. Carpz. part. 1. jurispr. forens. conslit. 3. defin. 25. n. 3.

VI.

Emptionis venditionis contractus dicitur for-

tior cæteris, ideoque cæteros contractus necare, arg. l. si te solum 27. l. si ita scriptum 67. ff. de hered. instit. l. emptorem 9. C. de locat. Dec. cens. 278. col. 2. in princ. vers. sed breviter. Vultej. 3. conf. Marp. 17. n. 117.

VII.

Emptionis venditionis contractus in dubio potius quam quivis alius præsumendus est. Ripa in l. 2. in princ. n. 31. ff. de reb. cred. per text. in l. apud Celsum 1. §. si cum legitime 28. ff. de dol. except. l. fin. C. de præd. Curial. lib. 10. Rom. conf. 86. colum. 2. Socinus conf. 156. col. fin. vol. 1. Vult. dist. conf. n. 93. Sic in specie in dubio potius emptionem quam locationem aut oppignorationem præsumi, maxime si pretium justum rei venditæ sit appositum. post gloss. in l. 1. §. 1. de superfic. affirmant Cæpoll. in tract. de simulat. contract. Jason. in l. 1. num. 23. C. de jur. emphyteut. Panticshm. 1. quæst. 17. n. 11. quoniam si natura contractus aliud suader, in dubio emptio non præsumitur. l. rei commod. 8. cum si q. de commod. & l. non solet 39. ff. locat. Panticshm. 1. q. 6. n. 37.

VIII.

Emptio venditio patet latissime l. statu liberi 29. in fin. ff. de statu lib. l. sicut §. venditionis 11. ff. quibus mod. pign. solv. facit §. præterea Instit. quibus mod. jus patriæ pot. solv. princ. Instit. de testam. ordin. Vult. d. conf. 18. n. 94.

IX.

Quoties quis rem meam aliàs certo perituram à tertio emit, toties pretii repetitio locum habet: quia proprietarius hæc emtione non læditur, sed jus ipsius potius conservatur.

Exempl. ita ergo si à fure fugitivo aut sociis stipato res emta fuerit animo restituendi vero domino, pretium repetere licebit. Carpzov. P. 4. Conf. 39. def. 7.

X.

Quoties error in venditione intercedit circa substantialia, toties integer contractus est vitiosus. l. 9. pr. ff. de contr. emt.

Ratio: quia hic plane deficit consensus contrahentium, quippe qui nulli sui parte concurrat circa rem venditam. Hinc ob nimiam inæqualitatem materiæ & pretii merito hic contractus dicendus est nullus. Bachov. ad Treutl. Vol. 1. disp. 18. §. 7. lit. E.

Exempla vid. in leg. 9. §. 2. & l. 14. ff. eod.

Limita: ut aliud sit in stipulatione l. 22. ff. de V. O. In hæc enim utile est etiam corpus, in quod consensus incurrit, habere obligatum tale, quale est. idem in pignore. Zael. ad ff. h. l. n. 10.

XI.

Quoties error committitur circa qualitatem, accidentalem, toties valet contractus, pretium tamen minuitur.

Ratio: quia talis error non penitus excludit consensum, cum hic revera aliquid sit quod creditur vendi.

Ita e. g. si aurum quidem vendatur, sed deterius quam putabatur, contractus subsistit l. 10. ff. de emt. vendit. idem est, si corrupta vendatur pro virgine l. 11. §. 4. ff. eod. adde l. 14. in fin. ff. eod.

XII.

Emtor non praefertur conductori, quoties huic in re conductâ jus reale quaesitum.

Ratio: quia jus reale prius praefertur juri posteriori emtoris.

Ita e. g. Conductori sint res conductæ quæve oppignorata, hic emtore potior erit. Coler. P. 1. d. 8. n. 18. Carpz. P. 2. C. 37. d. 4. & 5. Sande lib. 3. decis. Fris. tit. 6. def. 1. & 7. idem in praxi obtinere putarem, in eo, qui ad decennium vel in perpetuum rem aliquam conduxit, quoniam & huic moribus jus in re quaesitum. vid. Brunnem. qv. 10. ad Welenb. de Locat. Cond.

Limit. nisi emtor prestare velit debitum, ob quod res locata erat oppignorata l. 6. §. 1. ff. qvib. mod. pign. solvat. Zol. ad ff. de locat. conduct. n. 43. Conf. Brunnem. ad l. 25. ff. eod. n. 5.

XIII.

Quodcumq; vitium incurrit in sensus, ad illud non tenetur venditor. l. 1. §. 6. ff. de edil. edit.

Ratio: quia sibi imputet emtor, quod non cautiùs fuerit mercatus. arg. l. incivilem 2. C. de furt. & accuratius rem inspexerit, cum in rebus visibilibus nullâ demonstratione aut admonitione opus sit. Carpz. P. 2. C. 34. def. 16. Mev. P. 4. dec. 49.

Exempl. ita ergo venditor non tenetur, si equus coecus vel cicatricem evidentem habens fuerit venditus l. 14. fin. ff. eod. sicuti nec si porcus grandinosus venditus, Carpzov. d. def. 16. modo emtor hujus rei peritiam habuerit, vel lanio fuerit. Brunnem. ad d. l. 14. in fin. ff. eod.

Declar. ut procedat, licet Venditor ex crassa ignorantia contrarium affirmaverit.

XIV.

Quodcumque venditor de re venditâ in specie affirmat, illud tenetur prestare. l. qvæ commend. 43. ff. de contrab. emt.

Ratio: quia specialis affirmatio sive commendatio habet vim promissionis: ita ergo si bibliopola alicui vendat librum tanquam novissimè editum, ideo tenebitur. Idem est si quis servum non esse erroneè affirmaverit. vid. l. 17. ff. §. ult. de Edilit. Edict. Aliud est, si in genere tantum res à venditore fuerit laudata, v. g. equum esse bonum &c.

Declar. (1.) nisi res in specie laudata aperte falsò laudata fuerit. d. l. 43. §. 1. (2) ut illa, quæ affirmata, non amare debeant exigi l. 18. ff. de Edilit. Edict.

XV.

Emtis ædibus cedit alles was Erd und Nagelfest ist, was gemauert und genagelt Band und Nagel hat, nisi quid excipiat. Goedd. in l. 24. ff. de V. S. Wehner. Observat. Pract. verb. Nagelfest. Sicque domo venditâ veniunt etiam cisternæ, canales cuprei, cooperacula, nec à venditore tolli possunt. Was Band und Nid bescheult und eingemauert ist, kan der Verkaufser nicht abbrechen lassen. Besold. thes. pract. verb. Cistern.

XVI.

Pecunia in muro ædium venditarum vel vestitu emto reperta non est emtoris, sed venditori restituenda. l. 2. tñore 67. ff. de R. V. Schneid. in

S. 40. Inst. de R. D. n. 4. Speidel. in Notab. verb. gesunde Güter.

XVII.

In emtione venditione poenitere non licet, si arrha dantur loco pretii zum Ankauff oder Kauffschilling, vel denarii Gottes Pfennig. Besold. thes. pract. verb. Weinkauff.

XVIII.

Conventio poenalis utrinque valet, vulgò Newkauff. Berlich. decis. 43. Besold. voc. Newkauff.

XIX.

Qui emit contra legis prohibitionem, efficitur malæ fidei emtor. c. qui contra de R. J. in 6to. itaque perdit fructus, aufertur ei res emta, & pretium amittit l. 7. C. de agric. & censit. l. 1. C. de fund. rei privat. l. 1. C. de pred. decur. Perez. C. eod. n. 1. praesertim si in fisci aut Reipubl. praedictum contractum sit l. fin. C. de fund. rei priv. Exceptio tamen est in l. un. C. non licere habitator. metrocôm. Brunnem. ad d. l. fin. C. n. 1. & Perez. C. eod. n. 5. in fin. ut & in Emtione fundorum Civitatis sine Canone; licet enim non valeat hoc pactum, re tamen non privatur. Perez. Cod. de divers. prad. urban. n. 4. 5. vid. Brunnem. ad l. 5. C. eod.

CAP. XIII
Ens & non - Ens.

Axioma I.

Ens nobilius & dignius est non-Ente. Salicet, in l. 1. §. rei uxoria. n. 6. vers. & si nota C. de rei uxoria action. Pacian. 1. de probat. c. 6. n. 7. Unde & melius ens comprehenditur ex teste, & imprimatur in ejus intellectu, quàm non-ens. Arcet. in cap. in nostra, n. 21. col. penult. extr. de testib. Gabr. concl. 4. n. 5. vers. concordia libr. 1. de testib. Pacian. 1. de probat. c. 50. n. 51.

II.

Non-Entis nullæ sunt partes nec qualitates l. ejus qui 41. vers. quod stipulatus ff. si cert. per. l. si servum 4. §. 1. ff. de act. emt. Gail. 2. observ. 14. num. 12. quia nec demonstrationes, ut ait Bald. in l. cum mulier. num. 30. vers. subsequenter. col. 12. ff. solut. matrim. Butrigar. in l. actor. col. 1. vers. quæso quid C. de probat. non enim potest dici falsum vel verum vel injustum esse id, quod nunquam fuit, nec ullo modo posse deferri, quod nullo modo verè est, & oportere aliquo modo id verè esse, quod aliquo modo verè deferitur. cap. fin. in fin. de poenit. distinct. 2. Sic etiam dicimus, rei, quæ nondum est, privilegium non dari, nec accusari posse matrimonium, quod nunquam fuit, nec concedi rescriptum ad lites, quæ nondum fuerunt. Pac. cons. n. 60. nec videri de fuisse habere, turbare, quod nunquam habuit, l. non potest 208. l. non videntur 107. de Reg. Jur. Sic in non-Ente non fieri passionem, dixit Aristoteles lib. 2. de anima, quem refert Baldus in l. si actor. post princip. C. de probat. Vasq. 2. contr. 40. n. 12. quemadmodum nec in non-ente cadere remotio nem, not. Bald. in l. si pater. col. 3. C. de instit. & substit. Vasq. ibid. unde nec rescindi etiam dicitur,